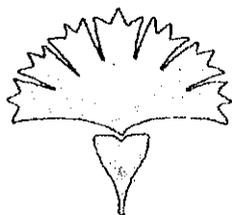

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2002

αρ. φύλλου 89

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr , ιστοσελίδα www.aske.gr

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥΣ

Μέχρι το καλοκαίρι η Ν.Δ. εμφανιζόταν να υπερέχει συντριπτικά απέναντι σ' ένα ΠΑΣΟΚ που παρέπαιε και η μόνη του φιλοδοξία φαινόταν να είναι ο περιορισμός της έκτασης της ήττας. Εάν το σκηνικό αυτό αποτυπωνόταν στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές, θα προέκυπτε μια κραυγαλέα δυσαρμονία μεταξύ Κοινοβουλίου και εκλογικού σώματος και η Ν.Δ. θα είχε το πολιτικό δικαίωμα (συνταγματικά δεν προβλέπεται πλέον) να ζητήσει παραίτηση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και άμεση προσφυγή στις κάλπες.

Η αυτοκτονία της Ν.Δ.

Όμως, με μία μόνο κίνηση, την επιλογή του Γ. Τζαννετάκου, η ηγεσία της Ν.Δ. κατάφερε να αναστρέψει το κλίμα και να αυτοκτονήσει.

- Πάγωσε τα μέλη της και τους ψηφοφόρους της, όχι μόνο στο λεκανοπέδιο, αλλά σ' όλη την Ελλάδα.

- Ανέδειξε σε παράγοντα της πολιτικής ζωής το Γ. Καρατζαφέρη.

- Βοήθησε τη συσπείρωση του ΠΑΣΟΚ, που σε κάποιον βαθμό θα γινόταν έτσι κι αλλιώς.

Οδηγείται προς τις βουλευτικές εκλογές με
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Το ΑΣΚΕ σας προσκαλεί στην εορταστική εκδήλωση που διοργανώνει στα γραφεία του
το **Σάββατο 9 Νοέμβρι, 8 μ.μ.**

Στο πρόγραμμα περιλαμβάνεται πολιτική ομιλία πάνω στις τρέχουσες διεθνείς και εσωτερικές εξελίξεις.

Θα ακολουθήσουν συνεστίαση και ... πολλή κουβέντα.

Παρακαλούμε μην ξεχνάτε τη **συνδρομή** σας για την ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ.

Επίσης, σας υπενθυμίζουμε ότι το ΑΣΚΕ κυκλοφορεί κουπόνια των 5 και 20 ευρώ για την **οικονομική του ενίσχυση**.

ΕΠΤΑΧΥΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Εδώ και πολύ καιρό προετοιμάζονται τα σχέδια για την Κύπρο, αλλά τώρα φαίνεται ότι μπήκαμε στην τελική ευθεία. Με τις πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα και στην Κύπρο υποταγμένες στα ξένα συμφέροντα (με το αζημίωτο) και τους πολίτες απαθείς (με τις ανυπότακτες μειοψηφίες πάντα να υπάρχουν), είναι προφανές ότι οδηγούμαστε σε δυσμενείς συμφωνίες, που θα καθορίσουν το μέλλον του νησιού για αρκετά χρόνια.

Το Κυπριακό

Παρότι όλοι αρνούσαν μέχρι τελευταία ότι υπήρχε σχέδιο, ο Σολάνα αποκάλυψε ότι υπάρχει σχέδιο του ΟΗΕ (κατά πληροφορίες μας 2 εναλλακτικά σχέδια), που θα υποβληθεί τις προσεχείς μέρες.

(συνέχεια στη σελ. 4)

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Όπως κάθε χρόνο, συμμετέχουμε στην πορεία του Πολυτεχνείου με το μπλοκ του Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-1974.

Η πρώτη μας συνάντηση είναι στις 3μ.μ. στα γραφεία του ΑΣΚΕ και η δεύτερη στις 3.30 μ.μ. Εδουάρδου Λω και Σταδίου γωνία.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Το ΑΣΚΕ σας προσκαλεί στην ενημερωτική συζήτηση με θέμα τις τελευταίες εξελίξεις στο Κυπριακό, που θα πραγματοποιηθεί στα γραφεία του, το **Σάββατο 23 Νοεμβρίου 7 μ.μ.**

Η ενημέρωση θα γίνει από τον

ΑΝΔΡΕΑ ΦΡΥΔΑ

πρώην μέλος του Π.Γ. του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ της Κύπρου και σήμερα πρόεδρο του προσφυγικού σωματίου «Ελεύθερη Μόρφου».

Στη συζήτηση θα πάρει μέρος και ο

ΘΕΜΟΣ ΣΤΟΦΟΡΟΠΟΥΛΟΣ

πρώην πρέσβυς της Ελλάδας στην Κύπρο.

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥΣ (συνέχεια από τη σελ. 1)

διχασμένη ηγεσία (κόντρα Μείμαράκη-Σουφλιά κλπ.).

Έτσι, το εκλογικό αποτέλεσμα ανέδειξε μεν τη Ν.Δ. ως πρώτη δύναμη, αλλά δεν της δίνει το δικαίωμα να ζητήσει τίποτα και η κυβέρνηση Σημίτη μπορεί να συνεχίσει απρόσκοπτα το έργο της!

Αν η Ν.Δ. δεν είχε επιλέξει τον Τζαννετάκο, αλλά κάποιο παραδοσιακό της στέλεχος,

- ο Καρατζαφέρης δε θα κατέβαινε στις εκλογές ή, αν κατέβαινε, θα έπαιρνε ασήμαντο ποσοστό,
- η Ν.Δ. θα κέρδιζε Αθήνα, Πειραιά και άλλους δήμους από τον πρώτο γύρο,
- θα κέρδιζε στο δεύτερο γύρο όλους τους δήμους και τις νομαρχίες που έχασε οριακά και την Υπερνομαρχία.

Καταλαβαίνουμε πώς θα ήταν σήμερα το πολιτικό κλίμα!

Οι δυσκολίες του ΠΑΣΟΚ

Φυσικά η κατάσταση διαγράφεται δύσκολη για το ΠΑΣΟΚ. Έχουν πρώτα να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που προέκυψαν από τις εκλογές. Οι απώλειές τους ήταν σοβαρές. Τα ερωτήματα που ανέκυψαν από τις υλιγγιάδες εκλογικές δαπάνες [π.χ. ο Παπουτσής είχε 530 τηλεοπτικές διαφημίσεις(!), όταν η δεύτερη Μπακογιάννη είχε 187] θέλουν απαντήσεις. Η προπαγάνδισή τους (επικοινωνιακή πολιτική!) υπήρξε χαμηλού επιπέδου, π.χ. κατηγορούσαν τη Ν.Δ. για πολιτικοποίηση των εκλογών, όταν οι ίδιοι έκαναν το ίδιο, επικεντρώνοντας τα βέλη τους σε τριτεύοντα θέματα. Έχουν να απολογηθούν για τον άξεστο τρόπο με τον οποίο επεχείρησαν να παίζουν το χαρτί των ακροδεξιών.

Κυρίως, όμως, έχουν να αντιμετωπίσουν τα πραγματικά προβλήματα, όχι για να τα λύσουν φυσικά, αλλά για να αποπροσανατολίσουν απ' αυτά. Και δεν είναι πλέον εύκολο. Οικονομία απειλείται με έκρηξη. Η ακρίβεια και η ανεργία επελαύνουν. Οι αλχημείες στους δημοσιονομικούς πίνακες τους εξευτέλισαν. Στα ελληνοτουρκικά, τον ευρωστρατό, το Κυπριακό οι μειοδοσίες δε μπορούν να καλυφθούν εν ονόματι της εισόδου (;) της Κύπρου στην Ε.Ε., που ούτως ή άλλως είναι αφ' εαυτής αρνητική εξέλιξη.

Πέρα απ' αυτά, ή λόγω ακριβώς αυτών, είναι φανερό σ' όλους ότι το ΠΑΣΟΚ είναι, πλέον, φορέας, που το μόνο για το οποίο ενδιαφέρεται είναι η διατήρηση της εξουσίας ως αυτοσκοπός. Και αυτό έχει σοβαρές παρενέργειες. Η αμφισβήτηση από μέσα θα είναι διπλή: από τους «αντικουγγρονιστές», που σιγά σιγά αναθαρρούν, και από τους περί το Λαλιώτη, που

προωθούν τη διαρχία με σκοπό τον περιορισμό μέχρι και εκπαραθύρωση του Σημίτη. Γι' αυτό όλα είναι ανοιχτά, μέχρι και αιφνιδίες εκλογές από το Σημίτη, αν δει κάποιο ευνοϊκό γι' αυτόν σημείο, είτε για προσωπική επικράτηση είτε για ηρωική έξοδο.

Γιατί ο Γ. Τζαννετάκος;

Το ερώτημα που καίει τους νεοδημοκράτες και απασχολεί όλους τους υπόλοιπους είναι: ποιος και γιατί επέλεξε το Γ. Τζαννετάκο;

Μια ερμηνεία θα μπορούσε να είναι ότι πίσω από την ευφράδεια του αρχηγού της Ν.Δ. κρύβεται ένας άνθρωπος χωρίς ιδιαίτερες πολιτικές ικανότητες, που επεχείρησε με λάθος πρόσωπο να επαναλάβει την εκδοχή Κατριβάνου.

Αν, όμως, τέτοιες επιλογές δε γίνονται τόσο αβασάνιστα, πρέπει να δεχτούμε ότι ο Τζαννετάκος επιβλήθηκε στη Ν.Δ. Εκτιμούμε τα εξής:

Ο Γ. Σουφλιάς εκφράζει την αμερικανική επιρροή στη Ν.Δ. Όταν επέστρεψε στη Ν.Δ., που μέχρι τότε εξέφραζε μόνο ένα μέρος από τα ευρωπαϊκά συμφέροντα, είχαμε γράψει στην «Ε» ότι οι ΗΠΑ αποδέχονται πλέον και τη Ν.Δ. ως ενδεχόμενη κυβέρνηση και όρισαν τοποτηρητή στο κόμμα.

Ο Κ. Καραμανλής επισκέφτηκε πρόσφατα τις ΗΠΑ. Επειδή, φυσικά, δε σκοπεύει να ασκήσει πολιτική διαφορετική από το ΠΑΣΟΚ, άρα να στηριχτεί στον ελληνικό λαό, γνωρίζει ότι πρέπει να εξασφαλίσει την υποστήριξη της μεγαλύτερης μερίδας του ξένου παράγοντα. Πήγε, λοιπόν, στις ΗΠΑ για το Ο.Κ., στις οποίες ΗΠΑ κυριαρχεί σήμερα το εβραϊκό λόμπι, με την κυβέρνηση Μπους να απαιτεί με τον πιο ιταμό τρόπο από τους πάντες τα πάντα, πολλώ μάλλον από τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης της Ελλάδας. Ο Κ. Καραμανλής, για άλλη μια φορά, ευθυγραμμίστηκε πλήρως και, επιστρέφοντας από τις ΗΠΑ, ξέχασε όποιες διαφοροποιήσεις και ήρθε πρόθυμος να πειθαρχεί στους όποιους τοποτηρητές (μεταξύ αυτών και στην πρεσβεία του Ισραήλ).

Όλοι ισχυρίζονται, πλέον, ότι η επιλογή Τζαννετάκου ήταν πρόταση του Γ. Σουφλιά (και ο ίδιος ο Σουφλιάς το ισχυρίζεται αυτό!). Αυτό που δε φάνηκε είναι ότι ο Μητσοτάκης προώθησε τον Τζαννετάκο ως υπογίφιο υπερνομάρχη, ενώ εκλογικά ενίσχυσε τον Καρατζαφέρη, του οποίου έκανε την τιμή να τον συναντήσει προεκλογικά. Κανείς δε μπορεί να αμφισβητήσει την ικανότητα του Μητσοτάκη να προβλέψει τις συνέπειες αυτής της επιλογής: την αποδυνάμωση του Καραμανλή, που επιτρέπει στη Ντόρα να διατηρεί ακέραες τις

προσωπικές της φιλοδοξίες.

Αν τα πράγματα είναι έτσι, η επιλογή Τζαννετάκου αποσκοπούσε:

- Να παρατείνει την παραμονή της κυβέρνησης Σημίτη, για να εξοφληθούν και άλλα γραμμάτια, με πρώτο το Κυπριακό.

- Όταν και αν ο Καραμανλής γίνει πρωθυπουργός στις ερχόμενες εκλογές, να μην πάρει ένα ποσοστό που θα τον καταστήσει παντοδύναμο, αλλά να διαθέτει οριακές πλειοψηφίες, που θα τον κάνουν να υποκύπτει σε κάθε πίεση.

Ο Κ.Καραμανλής, με την αποδοχή της υποψηφιότητας Τζαννετάκου, απέδειξε ότι δε διαθέτει την πολιτική ικανότητα να καταλάβει πού τον οδηγεί αυτή η επιλογή ή ότι δε διαθέτει το σθένος να την αρνηθεί. Ή και τα δύο μαζί.

Η αριστερά

Το **ΚΚΕ** λειτούργησε για άλλη μια φορά με στενά κομματικά κριτήρια. Με τη δικαιολογία ότι μια μερίδα του ΣΥΝ ήθελε συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ, αρνήθηκε τη συνεργασία με τα άλλα στελέχη του ΣΥΝ και του ευρύτερου χώρου που δεν την ήθελαν, ούτε δείχνουν διάθεση συμμετοχής στη νομή οποιασδήποτε εξουσίας και έχουν μια συνεπή αριστερή στάση. Δεν περιορίστηκε στη δίκαιη (και θεμιτή) κριτική άλλων, αλλά έβρισκε μόνο αρνητικά σ' όποιον δε συνεργάστηκε μαζί του! Ο Μ.Γλέζος π.χ. ήταν κακός, γιατί ήταν βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, ενώ ο Δ.Τσοβόλας ξεχάστηκε ότι ήταν υπουργός του ΠΑΣΟΚ!

Η συνεργασία με το ΔΗΚΚΙ δεν απέδωσε. Παρ'όλ' αυτά επιμένει σε μια συνεργασία μαζί του και στις βουλευτικές εκλογές, γιατί πιστεύει ότι το ΔΗΚΚΙ δεν έχει τη δυνατότητα να του δημιουργήσει προβλήματα.

Μετά τις εκλογές αρνείται να δει την πραγματικότητα και επαναλαμβάνει τα καθόλου πειστικά: «πήγαμε καλά, συνεχίζουμε πιο δυναμικά». Πού οδηγείται, όμως, μ'αυτές τις αντιλήψεις;

Ο **ΣΥΝ** όχι μόνο κατάφερε να διασωθεί, αλλά με κάποιες σωστές επιλογές προσώπων κέρδισε εντυπώσεις σε μεγάλους δήμους και νομούς που κατέβηκε αυτόνομα.

Η συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ απέδωσε κάποια αξιώματα, αλλά με μειωμένα ποσοστά.

Το μεγάλο πρόβλημα, όμως, του ΣΥΝ είναι ότι στην ουσία δεν αποτελεί ένα κόμμα, αλλά συστεγάζει ανθρώπους απ' όλο το πολιτικό φάσμα, από τους πιο προοδευτικούς μέχρι τους πιο αντιδραστικούς, με τους τελευταίους να είναι οι προνομιακοί αποδέκτες των εοκικών κονδυλίων. Αυτή η κατάσταση δε μπορεί να διαγωνίζεται. Σύντομα οι ισορροπίες του

Ν.Κωνσταντόπουλου δε θα αποδίδουν πια και ο καθένας θα υποχρεωθεί ν' αποφασίσει «με ποιους θα πάει και ποιους θ' αφήσει». Άλλωστε στο ΠΑΣΟΚ ετοιμάζουν σχέδια εκλογικού νόμου στα μέτρα μιας κυβερνητικής συνεργασίας ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ, την οποία ένα μεγάλο μέρος του ΣΥΝ αποδέχεται.

Το **ΔΗΚΚΙ** ως κεντρική γραμμή επέλεξε τη συνεργασία με το ΚΚΕ, με προφανή σκοπό την επάνοδο του Δ.Τσοβόλα στα βουλευτικά έδρανα μέσω των ψηφοδελτίων του ΚΚΕ. Με τον τρόπο, όμως, που γίνεται αυτή η συνεργασία, το ΔΗΚΚΙ, παρ' ότι από την ίδρυσή του κρατάει μια συνεπή αντιπολιτευτική στάση, παύει πια να απευθύνεται στο μεγαλύτερο μέρος των αρχικών του οπαδών και ψηφοφόρων. Άλλωστε, παρότι το ΔΗΚΚΙ σ' ελάχιστες περιοχές διαθέτει ισχυρές οργανώσεις, παρατηρήθηκαν διαφοροποιήσεις από την κεντρική γραμμή (αυτόνομη κάθοδος ή άλλες συνεργασίες).

Αξιοσημείωτο, τέλος, είναι ότι, όπου κάποια μικρή οργάνωση της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς είχε δυνάμεις για να κατέβει αυτόνομα, συγκέντρωσε ένα ποσοστό 2-3%, από το οποίο ένα μικρό μόνο μέρος ήταν κομματικό. Η ποιότητα αυτών των ψηφοφόρων, αν ενεργοποιηθούν, μπορεί να συμβάλει (υπό προϋποθέσεις) σε μια αναγέννηση της αριστεράς, για την οποία σύντομα θα αναφερθούμε στην **ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ**.

Όσο για το περίφημο μήνυμα, αν κάποιοι πρέπει να πάρουν ένα μήνυμα από τις εκλογές είναι αυτό το 2-3% μαζί με όποιους άλλους αντέχουν και δεν αλλοτριώνονται μέσα στο σημερινό κλίμα: μας αξίζει μια καλύτερη μοίρα, ας προσπαθήσουμε γι' αυτήν.

του Γ. Καλαϊτζή από την ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ
για τον υπουργό από το Εξωτερικών»

ΕΠΙΤΑΧΥΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ (συνέχεια από τη σελ. 1)

Η ασθένεια του Ντενκτάς δεν επηρεάζει καθόλου τις συζητήσεις, για να αποδειχθεί άλλη μια φορά ότι επρόκειτο για ένα πiónι.

Η «λύση» φοβόμαστε ότι θα προβλέπει την ύπαρξη δύο ξεχωριστών κρατών. Άλλωστε η λειτουργία σ' αυτή τη φάση των δύο τεχνικών επιτροπών, από τις οποίες η μία μελετά τις διεθνείς συμφωνίες που έχουν κάνει μέχρι τώρα τα 2 «κράτη» με τρίτους, ώστε να θεωρηθούν κατά το δυνατό ισχύουσες και μετά τη «λύση», σημαίνει ουσιαστικά αναγνώριση του ψευδοκράτους.

Τρίτο κράτος θα είναι το ενιαίο, απογυμνωμένο από εξουσίες και τέταρτο οι αγγλικές βάσεις!

Η άσκηση «Νικηφόρος», που γινόταν κάθε χρόνο ματαιώθηκε. Έτσι εγκαταλείπεται και επισήμως το «Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα», με τη λογική ότι, αν εμείς υποβαθμίζουμε την αμυντική μας ικανότητα, η «λύση» θα είναι πιο ευνοϊκή για μας!

Η «λύση» προβλέπουμε ότι θα αγνοεί άλλες δύο αποφάσεις του ΟΗΕ: την απομάκρυνση των στρατευμάτων κατοχής (30 000 άνδρες) και την απομάκρυνση των εποίκων, που η έκθεση του Φινλανδού βουλευτή Λάακσον τους ανεβάζει σε 115 000, τη στιγμή που απέμειναν 87 000 Τουρκοκύπριοι και η τουρκική πλευρά κοροϊδεύει φανερά όλο τον κόσμο και η ελληνική αφήνει άλλο ένα όπλο αναξιοποίητο.

Με τα δεδομένα αυτά η προετοιμαζόμενη «λύση» θα περιπλέξει τα πράγματα, θα είναι άλλη μια (χειρότερη) Ζυρίχη και θα χρειαστούν πολλές θυσίες για να διορθωθούν τα αποτελέσματά της.

Η ένταξη στην Ε.Ε.

Παράλληλα προωθείται η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., με την οποία οι ελίτ του νησιού προσπαθούν να εξασφαλίσουν την επιβίωσή τους. Στην πραγματικότητα θα χάσουν τη θέση τους, θα μεταβληθούν (κυρίως οι αεριτζήδες) σε μεσάζοντες του ευρωπαϊκού χρηματιστικού και τραπεζικού κεφαλαίου, που έχει βάλει στο μάτι την κυκλοφορία του μαύρου χρήματος που γίνεται στο νησί, τα πετρέλαια που βρέθηκαν στην Κύπρο (ήδη έχει συμφωνηθεί η υφαλοκρηπίδα με την Αίγυπτο και γίνονται συζητήσεις με το Λίβανο), τις άλλες πλουτοπαραγωγικές πηγές και τις αποταμιεύσεις των Ελληνοκυπρίων. Οι Ελληνοκύπριοι θα υποστούν και όλες τις άλλες γνωστές συνέπειες που υφίσταται κάθε εισερχόμενη χώρα, π.χ. αύξηση ανεργίας, ενώ οι Τουρκοκύπριοι (για την ακρίβεια η άρχουσα κάστα που καταπιέζει τη Βόρεια Κύπρο) μόνο ωφελημένοι θα βγουν, αφού προβλέπεται να εισπράξουν πιστώσεις 200

εκατομμυρίων ευρώ ως το 2006.

Από την ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. θα μπορούσαν να προκύψουν κάποια οφέλη για την ελληνική πλευρά (κοινοτικό κεκτημένο). Όμως, ενώ η Κυπριακή Βουλή καλείται μέχρι το 2004 να ψηφίσει 700 νόμους, για να προσαρμοστεί η κυπριακή νομοθεσία στην εοκική, για τα πιο σημαντικά θέματα θα υπάρχουν εξαιρέσεις:

Οι Κύπριοι θα μπορούν να πηγαίνουν και να εγκαθίστανται οπουδήποτε στην Ευρώπη, εκτός από τα σπίτια τους στα κατεχόμενα.

Στο τέταρτο κρατίδιο, το έδαφος των αγγλικών βάσεων, δε θα ισχύει το κοινοτικό κεκτημένο για το περιβάλλον, για να μη φύγουν οι κεραίες!

Έτσι, άλλο ένα «εθνικό όραμα», η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., όχι μόνο θα χειροτερεύσει την οικονομική και κοινωνική κατάσταση στο νησί, αλλά (κατά δήλωση του πρωθυπουργού Κ. Σημίτη) γίνεται η αιτία (ή δικαιολογία;) για απαράδεκτες υποχωρήσεις και στο πολιτικό ζήτημα (Κυπριακό) και σε άλλα ζητήματα, π.χ. ευρωστρατός.

Οι προεδρικές εκλογές

Από το γενικό κατήφορο των πολιτικών δυνάμεων η χειρότερη εξέλιξη είναι η μετάλλαξη της ηρωικής ΕΔΕΚ στο υποταγμένο ΚΙΣΟΣ (με την απλόχερη οικονομική ενίσχυση του ΠΑΣΟΚ). Παρότι το ΚΙΣΟΣ είναι 4^ο κόμμα, οι Αγγλοαμερικάνοι προωθούν με κάθε τρόπο τον Πρόεδρό του Γ. Ομήρου για Πρόεδρο της Δημοκρατίας, μεθοδεύοντας ακόμη και αναβολή των εκλογών. Ο ΔΗΣΥ (η κυπριακή δεξιά του Γλ. Κληρίδη) με τη συμβιβασμένη ηγεσία του αποφάσισε ομόφωνα να υποστηρίξει τον Ομήρου! Ο λόγος προφανής: αντλώντας αποθέματα από τους αγώνες της ΕΔΕΚ, προσπαθούν να ελαχιστοποιήσουν τις αντιδράσεις.

Από τη γενική ανυποληψία της κυπριακής ηγεσίας δεν εξαιρείται η εκκλησία, που παλιότερα έρριχνε το βάρος της υπέρ μιας πατριωτικής γραμμής.

Υπάρχουν, βέβαια, και οι εξαιρέσεις. Η μειοψηφία που αντιστέκεται. Στελέχη της ΕΔΕΚ δε χώνεψαν ποτέ τη μετάλλαξη του κόμματός τους. Άνθρωποι απ' όλους τους πολιτικούς χώρους, π.χ. οι προερχόμενοι από τη δεξιά Ν. Ορίζοντες του Κουτσού. Αρθρογραφία σ' όλες τις εφημερίδες. Το πάντα συμβιβαστικό ΑΚΕΛ έχει ανεβάσει (έστω καθυστερημένα) τους τόνους. Ας ελπίζουμε σε μια αφύπνιση των πολλών στην Κύπρο και την Ελλάδα, που, σε συνδυασμό με την εκδήλωση κάποιων ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, θα μπορούσε να δημιουργήσει εμπλοκή στις διαδικασίες και να αποφύγουμε τα χειρότερα.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

«καλή» για το υπουργείο, κακή για τους πολίτες

Πράγματι δεν το κάνει μόνον η Ελλάδα. Το έκαναν και η Ιταλία και άλλοι. Για να ανταποκριθούν στα κριτήρια εισόδου στη «χρυσόφορο» (τρομάρα τους) ΟΝΕ και να εμφανίσουν χαμηλά ποσοστά ελλειμμάτων στους προϋπολογισμούς τους χρησιμοποιούσαν (και χρησιμοποιούν) λογιστικές αλχημείες, αποκρύπτοντας ελλείμματα και εμφανίζοντας εικονικά πλεονάσματα. Οι δικοί μας όμως το παράκαναν. Απέκρυσαν χρέη μέχρι 1,3 τρισεκατομμύρια δρχ.(!!), τηρώντας «διπλά βιβλία».

Το παράξενο είναι ότι η ΕΥΡΩΣΤΑΤ τους συνέλαβε τώρα, που μπήκαμε ήδη στην ΟΝΕ και που μπορούσαν να το αποφύγουν, εμφανίζοντας περίπου αληθινή την οικονομική κατάσταση. Μερικοί είπαν ότι «κακή συνήθεια δεύτερη φύση». Δεν είναι έτσι. Η επικοινωνιακή πολιτική, κοινώς χοντροκομμένη προπαγάνδα, έχει τις απαιτήσεις της. Πώς να διαλαλεί ο κ. Σημίτης την «ισχυρή Ελλάδα» με τη δημοσιονομική κατάσταση στα πρόθυρα της κατάρρευσης;

Γεννιέται όμως ένα μεγάλο ερώτημα: Πώς θα διενεργούνται πλέον έλεγχοι για τέτοιες λογιστικές ατασθαλίες και πώς θα επιβάλλονται (εξοντωτικά για τους μικρούς) πρόστιμα για διπλά βιβλία, όταν η ίδια υπηρεσία, το Υπουργείο Οικονομικών, διαπρέπει σ' αυτά;

ΠΑΙΔΕΙΑ: Και μη χειρότερα

Είναι πραγματικά το πιο θλιβερό και (απαράδεκτο) φαινόμενο στην κοινωνία μας. Παρά τους κόπους των παιδιών, των γονέων και της πλειονότητας των εκπαιδευτικών, παρά τα χρηματικά ποσά που διατίθενται, παρά τα σεμινάρια επί των σεμιναρίων, παρά τα βουνά των βιβλίων που φορτώνονται οι μαθητές, τα αποτελέσματα στη Μέση Παιδεία (για την Ανώτατη ας μη γίνεται λόγος) πλησιάζουν το μηδέν.

Η Ελλάδα κατατάσσεται, σύμφωνα με διεθνείς έρευνες, σε όλα τα πεδία της Μ. Παιδείας στην τελευταία θέση των ευρωπαϊκών χωρών (εκτός των ξένων γλωσσών, όπου έχουμε την πρώτη θέση, γιατί φυσικά κανείς δε μαθαίνει ξένη γλώσσα στο σχολείο). Και το αποκορύφωμα: ένας στους επτά μαθητές χαρακτηρίζεται αναλφάβητος!

Είναι, βέβαια, το θέμα τεράστιο και δε μπορεί ούτε να θηγεί σε τόσο μικρό χώρο. Όμως μια ματιά στην ύλη Γυμνασίου και Λυκείου, μια ματιά στα βιβλία και τους ονομαστικούς στόχους θα μας οδηγήσει στην αποκαρδίωση. Κανένα

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Ανακοίνωση

Η ομόφωνη απόφαση των 15 για τον «ευρωστρατό», από τα μέχρι τώρα γνωστά, είναι η πλήρης αποδοχή του κειμένου Κωνσταντινού - πολης-Άγκυρας, με μια προσθήκη στο άρθρο 2 άνευ σημασίας.

Έτσι ο «ευρωστρατός» όχι μόνο δε δίνει καμιά εγγύηση για τα σύνορά μας, αλλά υποχρεώνει σε διαβουλεύσεις με την Τουρκία για ζητήματα που αφορούν σε ελλαδικό και κυπριακό χώρο.

Αποτελεί ένα μηχανισμό καταστολής, που θα λειτουργεί με βάση τις υποδομές, τις ιεραρχήσεις και τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ.

Η συγκρότησή του επιταχύνθηκε ύστερα από πιέσεις των Αμερικανών. Θα επεμβαίνει σε κρίσεις, που δε διευκρινίζεται αν (δεν) αφορούν και σε εσωτερικές κοινωνικές αντιθέσεις των χωρών-μελών.

Οι απαράδεκτες αυτές παραχωρήσεις επιχειρείται να δικαιολογηθούν με την προσπάθεια μη εμπλοκής στην ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε., η οποία ένταξη θα βλάψει την οικονομία του νησιού και θα συμβάλει στη νομιμοποίηση της διχοτόμησης, δικαιώνοντας έτσι τον Αττίλα.

του ΣΤΑΘΗ

σύστημα. Όλα φύρδην μίγδην, ανάλογα του τι ήρθε ξαφνικά στο μυαλό του διαπλεκόμενου συγγραφέα. Ύλη πανεπιστημιακή, για ειδικούς, εκσφενδονίζεται στα κεφάλια των δύστυχων παιδιών...

Ο κοινός νους, το πραγματικό ενδιαφέρον λείπουν παντελώς. Το κάνουν επί σκοπού άραγε; Δε ντρέπονται, τουλάχιστον, όταν βλέπουν νέους με 2,8 σ' αυτά τα Μαθηματικά και 3,8 σ' αυτή την Ιστορία να πρδάγονται και να εισάγονται στα πανεπιστήμια;

ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Το πέρασμα από την αριστερά στη δεξιά

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση [Τ.Α.] στην Ελλάδα γνώρισε περιόδους ακμής. Στα χρόνια της **τουρκοκρατίας** οι δυσπρόσιτες στους Τούρκους ορεινές και νησιωτικές περιοχές, με πολλαπλάσιο πληθυσμό του σημερινού, ήταν ουσιαστικά ελεύθερες και αυτοδιοικούμενες. Στην περίοδο **1941-44** στην Ελεύθερη Ελλάδα υπήρχε κατά κανόνα ένα καθεστώς άμεσης δημοκρατίας.

Αντιθέτως, στο σκληρό **μετεμφυλιακό καθεστώς** η Τ.Α., χωρίς πόρους και αρμοδιότητες, ασφυκτιούσε κάτω από τον έλεγχο της κεντρικής εξουσίας. Όμως αρκετοί δήμοι, ακόμη και μεγάλων πόλεων, περνούσαν στα χέρια προοδευτικών ή και αριστερών δυνάμεων, και αποτελούσαν ένα στήριγμα για τους διακόμενους πολίτες και τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες της εποχής εκείνης.

Στη σημερινή **εοκική εποχή** η Τ.Α. έχει και πόρους και αρμοδιότητες, αλλά δεν αποτελείται από κύτταρα δημοκρατίας και λαϊκής κυριαρχίας, όπως ήθελαν τα παλιά οράματα. Αντιθέτως, λειτουργούν κατ' εικόνα και ομοίωση της κεντρικής εξουσίας και σε διαπλοκή με αυτή, με τον απλό πολίτη να ρουσοφετολογεί για μια από τις πάμπολλες θέσεις εργασίας ή κάποια άλλη εξυπηρέτηση και τους επιτήδειους να αρπάζουν κάτω από αδιαφανείς συνθήκες δουλειές εκατομμυρίων.

[Στον πειρασμό μιας τέτοιας λειτουργίας υποκύπτουν και τα κόμματα της παραδοσιακής αριστεράς, όταν ελέγχουν την Τ.Α.]

Στην περίοδο μετά τη μεταπολίτευση η αριστερά με τις πανίσχυρες οργανώσεις της [και πριν το 1967 χωρίς διάσπαση και με ανοιχτή αντίληψη] κατάφερνε να ελέγχει μεγάλο αριθμό δήμων, αναντίστοιχο προς την εκλογική δύναμη που εμφάνιζε στις βουλευτικές εκλογές. Τα κόμματα εξουσίας δε μπορούσαν να την ανταγωνιστούν, γιατί οι παλαιοκομματικοί τους μηχανισμοί δεν είχαν ισχυρό κίνητρο για να αναπτυχθούν σ' αυτό το επίπεδο.

Σήμερα η ιδεολογική ανεπάρκεια και η σύγχυση της αριστεράς οδήγησαν στην οργανωτική της αποδυνάμωση, ενώ, αντιθέτως, λόγω των κινήτρων, τα κόμματα εξουσίας διαθέτουν πλέον ισχυρότατους μηχανισμούς σε κάθε δήμο και νομό. Έτσι το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. έφτασαν να ελέγχουν το σύνολο σχεδόν των δήμων και των νομαρχιών.

[Η θέση του ΑΣΚΕ για την Τ.Α. και τις εκλογές στο φύλλο της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ του Ιούνη 2002.]

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Ποιος είναι πιο δεξιός;

Βεβαίως στο θέμα της ξеноφοβίας ο Καρατζαφέρης έχει τις πιο δεξιές θέσεις. Αλλά στα υπόλοιπα, δηλ. την ευθυγράμμιση προς τις επιταγές της παγκοσμιοποίησης και της Νέας Τάξης, της οικονομικής πολιτικής της Ε.Ε., τα εθνικά θέματα κλπ. ποιος είναι πιο δεξιός από τον Τζαννετάκο και τους λοιπούς πρώην κνίτες της ΑΕΚΑ και του ΣΥΝ;

Αυτά ως προς τον πολιτικό λόγο, γιατί στην πραγματικότητα οι διάφοροι τύποι σαν το Λεπέν, το Χάιντερ, τον Καρατζαφέρη και σία παίζουν απλώς το ρόλο τους ως η βολική αντιπολίτευση, σ' ένα παιχνίδι σικέ. Ας μας λείπει, λοιπόν, ο πανικός για την «ακροδεξιά»!

Το άτιμο το γρήμα!

Δεν είναι τυχαίο ότι εκεί που συγκράτησε τις εντυπώσεις το ΠΑΣΟΚ ήταν στο Λεκανοπέδιο, όπου εκτελούνται τα ολυμπιακά έργα και διοργανώνονται πάσης φύσεως εκδηλώσεις (πολιτιστική Ολυμπιάδα κλπ.). Στη Γλυφάδα, όπου ο υποψήφιος της Ν.Δ. Λανδράκης πέτυχε το 1998 συντριπτική νίκη, το 2002 4(!) δικοί του αντιδήμαρχοι προσχώρησαν στο ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ, που στο δεύτερο γύρο κέρδισε το δήμο!

Στην Καλλιθέα, απ' όπου απομακρύνεται ο Ιππόδρομος και απομένει τεράστιος χώρος για αξιοποίηση (εμπορικά κέντρα κλπ.), ο υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ πέτυχε άνετη νίκη, έχοντας μαζί του προηγούμενο υποψήφιο δήμαρχο της Ν.Δ. και άλλους δεξιούς!

Η Νίκαια

Αν η αποδοκιμασία του Τζαννετάκου ήταν ένα θετικό γεγονός, γιατί έδειξε ότι η ανοχή του ελληνικού λαού έχει και τα όριά της, άλλο ένα ευχάριστο γεγονός ήταν το αποτέλεσμα του δεύτερου γύρου της Νίκαιας, όπου προβλέπεται να γίνουν οι αγώνες άρσης βαρών το 2004.

Επί μία βδομάδα οργίασαν οι μηχανισμοί του ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής το Λαλιώτη, να απειλούν να εκβιάζουν, να εξαγοράζουν, να περιφέρουν ολυμπιονικές, όπως ο αρκουδιάρης τα αξιοθέατά του, με αποτέλεσμα ο υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ να πάρει στο δεύτερο γύρο λιγότερες ψήφους από τον πρώτο! Μοναδικό φαινόμενο σ' όλη την Ελλάδα!

Επί τη ευκαιρία: οι αξιωματικοί των Ε.Δ. έχουν δικαίωμα να συμμετέχουν σε προεκλογικούς αγώνες; Γιατί, αν θυμόμαστε καλά, κάποιους από τους ολυμπιονικές αυτούς τους έχουν διορίσει στις Ε.Δ., ανεξαρτήτως αν δεν πατάνε ποτέ σε στρατόπεδο.

Η ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΡΩΣΤΡΑΤΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Σε παλιότερο άρθρο μας είχαμε παραθέσει στοιχεία από τα επίσημα κείμενα τα σχετικά με τον ευρωστρατό (αποφάσεις NATO, αποφάσεις Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κείμενο Κωνσταντινούπολης-Άγκυρας), με τα οποία αποδεικνύεται ότι:

- Ο ευρωστρατός σχεδιάζεται ως παράρτημα του NATO και θα λειτουργεί με τις υποδομές του NATO και υπό τις διαταγές του NATO, δηλ. των ΗΠΑ.

- Ο ευρωστρατός δεν αποσκοπεί στην εδαφική ακεραιότητα των μελών του από απειλές τρίτων.

Παρ' όλα αυτά τα πεντακάθαρα οι εν Ελλάδι ευρωπαϊστές, μεταξύ αυτών και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, επέμεναν με απίστευτο θράσος και βασιζόμενοι στη μη ενημέρωση των ΜΜΕ να ισχυρίζονται ότι με τον ευρωστρατό:

- Ενισχύεται η δημοκρατική Ευρώπη ως αυτόνομος από τις ΗΠΑ πόλος.

- Ο ευρωστρατός θα μας προστατεύει από την τουρκική απειλή.

Η συνέχεια ήταν στο ίδιο κλίμα. Ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης βγήκε από τη Σύνοδο της Σεβίλης τον Ιούνιο και με θριαμβευτικό ύφος ανακοίνωσε ότι κατατροπώθηκε η Τουρκία, γιατί απορρίφθηκε ομόφωνα το κείμενο Κ-Α και στη θέση του αποφασίστηκε ομόφωνα ένα άλλο κείμενο, που μας ικανοποιεί πλήρως. Σύσσωμα, ως παπαγαλάκια, τα ΜΜΕ πανηγύριζαν για την ελληνική νίκη, ξεχνώντας μια λεπτομέρεια: να δημοσιεύσουν το κείμενο που συμφωνήθηκε!! Δηλαδή ο ελληνικός λαός έπρεπε να πανηγυρίζει για κάτι που δεν ήξερε! Πιθανόν και οι ίδιοι οι αστέρες της TV να μην το ήξεραν!

Τελικά το ΒΗΜΑ της 30/6/02 δημοσίευσε τις αποφάσεις της Σεβίλης για τον ευρωστρατό (γιατί άραγε;) και αποδείχτηκε ότι αυτό που αποφασίστηκε ήταν το κείμενο Κ-Α με μια άνευ σημασίας προσθήκη στο άρθρο 2, δηλ. ότι το NATO δε θα αναλάβει την οποιαδήποτε (στρατιωτική δράση εναντίον της Ε.Ε. ή οποιουδήποτε κράτους-μέλους. [Αυτά για το NATO ως σύνολο, γιατί για ένα κράτος-μέλος, π.χ. την Τουρκία, δε γίνεται καμμία μνεία].

Έτσι, επί της ουσίας, η Τουρκία όχι μόνο μπορεί να συμμετέχει στα σχέδια και τις επιχειρήσεις του ευρωστρατού (σαν να ήταν μέλος της Ε.Ε.), αλλά αναγνωρίζεται ως ζωτικός της χώρος το Αιγαίο και η Κύπρος, όπου ανακηρύσσεται ως περιφερειακός χωροφύλακας. Παρ' όλα αυτά η Τουρκία αρνείται να υπογράψει τη συμφωνία, όχι γιατί δεν καλύπτεται πλήρως, αλλά γιατί οι ελίτ της εκβιάζουν την Ε.Ε. να ορίσει ημερομηνία έναρξης των ενταξιακών διαπραγματεύσεων.

Μετά την πρόσφατη Σύνοδο των Βρυξελλών η ιστορία επαναλαμβάνεται. Ανακοινώνεται μετά τυμπάνων ότι οι 15 συμφώνησαν για τον ευρωστρατό και ο αφελής τηλεθεατής απορεί τι άλλο συμφώνησαν, αφού είχαν συμφωνήσει πριν 4 μήνες στη Σεβίλη. Τελικά στα ψιλά των εφημερίδων γράφτηκε ότι στις Βρυξέλες συμφώνησαν γραπτώς αυτά που στη Σεβίλη είχαν συμφωνήσει προφορικά!!

Τι να πρωτοπεί κανείς! Εμείς ας σχολιάσουμε μόνο ότι κανείς από τους αμφισβητίες που συμπληρώνουν ρόλους στα παράθυρα των καναλιών δεν έβγαλε κουβέντα!

Ο Σημίτης, που πριν λίγους μήνες έκανε το λιοντάρι ότι αποκλείεται να αποδεχτεί το κείμενο Κ-Α, μπερδεύοντας τα λόγια του, δικαιολόγησε την αποδοχή των τουρκικών απαιτήσεων με το εξής αμίμητο: υποχωρούμε στον ευρωστρατό, για να μην υπάρξει εμπλοκή στην ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε.! Λες και η ένταξη είναι προς το συμφέρον της Κύπρου!

Ο άλλος αμίμητος, ο «εν δυνάμει πρωθυπουργός» Κ. Καραμανλής, που κι αυτός το Μάιο έκανε το λιοντάρι, έχει κατεβάσει χαρακτηριστικά τους τόνους! Προηγήθηκε, βλέπετε η επίσκεψη στις ΗΠΑ...

ΣΤΟΙΧ

Κνίτες

Για τους νεώτερους και όσους δε γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα σας ενημερώνουμε ότι πολλά από τα «αστέρια» που κρατούν στα χέρια τους την ενημέρωσή μας και μας εκνευρίζουν συνέχεια στην TV διέτελεσαν φανατικά μέλη της ΚΝΕ, π.χ. Π.Τσίμας, Στ. Θεοδωράκης, Παπαχελάς και, βεβαίως, ο και δημοσιογράφος κ. Γ.Τζαννετάκος! Ακολούθησαν την πορεία του πνευματικού τους πατέρα Γρ. Φαράκου, υπεύθυνου από το Π.Γ. του ΚΚΕ για την ΚΝΕ(!) και των άλλων φανατικών, του Ν. Μπίστη, της Μ. Δαμανάκη, του Μ. Ανδρουλάκη και πολλών άλλων, που δεν καταδέχονται να πολυασχολούνται με την πολιτική, γιατί έγιναν αιφνιδίως μεγαλοεπιχειρηματίες!

Ο κ. εκπρόσωπος τύπου

Άσχετο! Πριν 1-2 χρόνια ένας περίεργος ελληνοαμερικανός, ο Ουίλιαμ Αναγνωσταράς, με την ιδιότητα του εκπροσώπου τύπου της ισραηλινής πρεσβείας, είχε πάρει αμπάριζα όλους τους πολιτικούς συντάκτες εφημερίδων και καναλιών με πολλά «δωράκια» στα χέρια και πολλή διάθεση για φιλίες». Δυστυχώς, η πληροφορία μας προέρχεται από δημοσιογράφους που δε δέχτηκαν τα «δωράκια» κι έτσι δε γνωρίζουμε τη συνέχεια. Ούτε μπορούμε να τη φανταστούμε!..

Η ΝΕΑ ΕΙΚΟΝΑ της ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Είναι νωρίς για να γίνουν σοβαρές εκτιμήσεις στο νέο πολιτικό σκηνικό της γειτονικής χώρας, μετά τις εκλογές της 3^{ης} του Νοέμβρη. Πολύ περισσότερο προβλέψεις για την πολιτική της νέας κυβέρνησης και τις επιπτώσεις της στις ελληνοτουρκικές σχέσεις και το Κυπριακό. Υπάρχει όμως χώρος για κάποιες επισημάνσεις.

- Είναι ευοίωνο, γενικά, να σαρώνεται εν μια νυκτί ολόκληρο το πολιτικό προσκήνιο της Τουρκίας, που η διαφθορά, η προκλητικότητα και απόστασή του από τις ανάγκες του λαού που υποτίθεται ότι εκπροσωπούσε, μόνο με τα αντίστοιχα φαινόμενα της δικής μας χώρας μπορούσε να συγκριθεί.

- Είναι αξιοπρόσεκτο ότι το στρατιωτικο-οικονομικό κατεστημένο δεν επιχείρησε, μέχρι στιγμής, φανερά ανάμειξη, κάτι που από μόνο του συνιστά πρόοδο για τη γείτονα. Οι προκλήσεις στο Αιγαίο και τις νησίδες αποτολμήθηκαν λόγω πλήρους έλλειψης ελληνικής ηγεσίας. Γιωργάκης, Γιάννος και Σημίτης (και από κοντά ο περί πάντων ομιλών Βενιζέλος) είναι η χαρά, άλλωστε, παντός ανωμάτως σκεπτομένου...

- Η γενική αναφορά του πανίσχυρου, αυτή τη στιγμή, Ερντογάν για απόλυτη(!) συμμόρφωση στις αποφάσεις του ΟΗΕ και προτίμηση του μοντέλου Βελγίου για την Κύπρο, θα ήταν επίσης ευοίωνα, αν είχαμε εθνικές ηγεσίες εδώ και στην Κύπρο.

- Το εκλογικό αποτέλεσμα είναι γνήσιο, όμως το ότι το 45% των ψηφισάντων δεν εκπροσωπείται στη νέα Βουλή (λόγω του 10% που είχαν επιβάλει οι προηγούμενοι προύχοντες, για να μη μπορούν να εκπροσωπηθούν οι διασπασμένοι Κούρδοι...) συνιστά ένα σοβαρό πρόβλημα, που ενδέχεται σύντομα να οδηγήσει σε αναστώσεις, που με τις "κατάλληλες" παρεμβάσεις των θιγομένων να αλλάξουν πλήρως την εικόνα και τις προοπτικές.

- Άλλωστε, ακόμη δεν είναι σαφές αν οι εξελίξεις αυτές είναι σύμφωνες με τις επιθυμίες των ΗΠΑ ή, έστω, ανεκτές και αν διευκολύνουν ενδεχόμενο πόλεμο στο Ιράκ, οπότε, βέβαια, τα πράγματα αλλάζουν.

Ας περιμένουμε, όμως, λίγο, πιέζοντας με όλους τους τρόπους για άσκηση... ελληνικής πολιτικής από τους κυβερνώντες, που δεν μπορεί παρά να αισθάνονται, έστω αμυδρά, τον κίνδυνο της πλήρους εκπαράθρωσής τους!

ΤΟ ΠΑΣΟΚ και τα ΟΡΓΑΝΑ του ΤΟ ΒΙΟΛΙ ΤΟΥΣ

Δεν μπορεί να πει κανείς ότι δεν κατάλαβε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τα φερέφωνα της ότι το σίριαλ της "17^{ης}..." έχει κουράσει πια σε τέτοιο βαθμό, που προκαλεί όχι, πλέον, γέλια αλλά ... αηδία. Όλοι γνωρίζουν πού στοχεύει διεθνώς και εσωτερικά η "αντιτρομοκρατική εκστρατεία". Γιατί, λοιπόν, συνεχίζει και εμπλουτίζει μάλιστα με την προφυλάκιση τον Σερίφη ("έγκλημα κατά της Δικαιοσύνης", φωνάζει ακόμη και ο Ευαγ. Γιαννόπουλος!) αυτό το κακόγουστο θέατρο;

Επιμένουν, λένε πολλοί, οι Αμερικάνοι. Μόνο έτσι θα διατηρείται ο Σημίτης και θα προωθείται ο ... Χρυσοχοϊδης, συνεχίζουν, και στο μικρό, έστω, βαθμό που εξασφαλίζει ακροαματικότητες μπορεί να συνεχιστεί ο αποπροσανατολισμός και η αποπληροφόρηση στα πολύ σοβαρά και τρέχοντα θέματα.

Μπορεί και να είναι έτσι. Όταν μάλιστα και ο (όχι ανόητος) Λαλιώτης προτείνει, να μετατραπεί η πορεία του Πολυτεχνείου σε διαδήλωση ... κατά της τρομοκρατίας (υποθέτουμε μπροστά στις ... γιάφκες των Ξηρέδων αντί στην Αμερικάνικη Πρεσβεία), φαίνεται ότι και η αυτοάμυνα κατά της γελοιότητας έχει τα όριά της.

Όπως λένε : μια φωτογραφία = 1000 λέξεις

Λαλιώτης και Πολυτεχνείο

Ο Γραμματέας του ΠΑΣΟΚ πρότεινε να αφιερωθεί η φετεινή πορεία του Πολυτεχνείου στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, δηλ. να πάμε φέτος όχι για να καταγγείλουμε τους Αμερικανούς, αλλά να τους συμπαρασταθούμε!

Εμείς, που δυσκολευόμαστε να παρακολουθούμε τις σκέψεις του, απλώς υπενθυμίζουμε ότι κάθε χρόνο αυτό κάνουμε: καταγγέλλουμε τους υπ' αρ. 1 τρομοκράτες του πλανήτη, τους προστάτες του κ. Λαλιώτη.

Μερικοί έγραψαν ότι με την πρόταση αυτή ο Λαλιώτης ξέχασε τα νιάτα του. Μήπως, αντιθέτως, τα θυμήθηκε;

ΣΧΟΛΙΑ

Μισθοί Ελλάδας – Τιμές Ευρώπης

Ακούμε κατά καιρούς τα παραμύθια για σύγκλιση της Ελλάδας με την Ευρώπη, για την άνοδο του βιοτικού μας επιπέδου, για τη συμμετοχή μας στο club των "ισχυρών". Βέβαια, όλοι γνωρίζουμε την πικρή πραγματικότητα. Τη σύγκλιση των τιμών των προϊόντων και των υπηρεσιών στην Ελλάδα με τις αντίστοιχες της Ευρώπης, - προς μεγάλη ικανοποίηση των μεγαλοεπιχειρηματιών και χονδρεμπόρων, και την υπόκλιση των αμοιβών, μισθών και ημερομισθίων. Το κοινό νόμισμα έκανε ολοφάνερες τις διαφορές και πανεύκολες τις συγκρίσεις. Τελικά είμαστε οι τελευταίοι της Ευρώπης. Είμαστε φτωχοί, γίναμε φτωχότεροι. Καλύτερα ταμίας στην Αγγλία με 1800 €, παρά καθηγητής στην Ελλάδα με 1700 €, καλύτερα πωλητής στη Γερμανία με 1920 €, παρά γιατρός στην Ελλάδα (νοσοκομείου) με 1750 €, καλύτερα τηλεφωνήτρια στη Γαλλία (1370 €), παρά χημικός τροφίμων στην Ελλάδα (1115 €). Όσο για το κόστος ζωής, με την αλματώδη άνοδο των τελευταίων χρόνων, συναγωνίζεται η Ελλάδα επάξια τα κόστη των πλουσιότερων χωρών της Ευρώπης. Αν μάλιστα υπολογίσαμε τις οικογενειακές δαπάνες για την παιδεία – υγεία – ασφάλιση, τότε γινόμαστε πρωταθλητές.

Και πολύ μικρή είναι η "παρηγοριά" ότι σε 25 περ. χρόνια (!) θα επιτευχθεί η σύγκλιση, όταν όλοι, πλέον, γνωρίζουν πως και σε απόλυτους και σε σχετικούς αριθμούς η θέση των εργαζομένων στη χώρα μας συνεχώς θα επιδεινώνεται, όσο θα συνεχίζεται η παραμονή μας στην Ε.Ε., που βλέπει τη χώρα μας (και άλλες) ως χώρο απομόζησης και όχι, βέβαια, ανάπτυξης και ανθρώπινης επιβίωσης.

Πολιτική ... Φιλάθλων

Δεν είναι, βέβαια, ευχάριστο για μια χώρα φιλάθλοι – οπαδοί (και μάλιστα όχι μόνο μιας ομάδας...) να παίρνουν στα χέρια τους την άσκηση της εξωτερικής πολιτικής της. Δυστυχώς, ακόμη και αυτό προετοιμάζεται να συμβεί.

Οι οπαδοί του "Παναθηναϊκού", που προκλήθηκαν και προπηλακίστηκαν στην Πόλη από τους οπαδούς της "Φενέρ Μπαχτσέ" (όχι, πιθανόν, και χωρίς δική τους ευθύνη, μερική έστω), χωρίς καμία, απολύτως, προστασία ή κάλυψη από τους υπεύθυνους της ομάδας τους και τους Υπουργούς (Ελληνες, παρακαλώ) που έσπευσαν να πάρουν μέρος στο πανηγύρι και να φωτογραφηθούν (και όχι μόνο...) καταλλήλως, έχουν δηλώσει "επανάσταση". Η σύγκριση με την ... πανεθνική κινητοποίηση στην Αγγλία, για

να προστατέψουν τους πολίτες τους που ασκούσαν, όντως, κατασκοπεία στην Ελλάδα, μόνο θλίψη προκαλεί για τους δικούς μας.

Το γιαούρτωμα, συνεπώς, και καρέκλωμα του Γιωργάκη απ' αυτούς (τους Βενιζέλο και Λιάνη τους είχαν αφήσει όρθιους (!) σε όλο τον αγώνα οι Τούρκοι και γι' αυτό, ίσως, τους λυπήθηκαν οι εξαγριωμένοι οπαδοί), τα συνθήματα "Γιωργάκη, είσαι τρέλα με την τούρκικη σημαία!", "εσείς με τσιφτετέλι ως τα χαράματα κι εμείς γεμάτοι με ράμματα" κ.λ.π. δεν προοιωνίζουν τίποτα καλό για τη ρεβάνς στην Αθήνα, ούτε για την κατάληξη της ... συνδιοργάνωσης του πανευρωπαϊκού πρωταθλήματος του 2008, ούτε, φυσικά, για το μεγάλο στοίχημα του George περί μετατροπής της Ελλάδας σε τουρκική επαρχία.

Αν ελληνική πολιτική δεν ασκείται από τους υπεύθυνους, τότε τέτοιες συνέπειες θα έχουμε, που θα είναι ακόμη πιο επικίνδυνες, αν βοηθήσουν και οι ... ακροδεξιοί.

Παράνομοι οι Γενικοί Διευθυντές του «2004», αλλά ... κανένα πρόβλημα!

Παράνομους έκρινε τους διορισμούς των γενικών διευθυντών η ελεγκτική επιτροπή, που διενήργησε διαχειριστικό έλεγχο πεπραγμένων του έτους 2000 στην οργανωτική επιτροπή του 2004, όπως δημοσιεύθηκε στον «Επενδυτή» της 19 & 20-10-2002. Δεν ακολούθησαν, αναφέρει η έκθεση, τη διαδικασία προκήρυξης των θέσεων σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο της οργανωτικής επιτροπής και τους διόρισαν απ' ευθείας. Το ίδιο πρόβλημα ανακύπτει και για τα έτη 2001-2002.

« Ε και, σιγά το πρόβλημα, ανέκραξαν οι χρυσοκάνθαροι με τις προκλητικές αμοιβές, που έχουν εθισθεί στη κατασπατάληση τεράστιων χρηματικών ποσών, που θα τα πληρώνει για πολλά χρόνια ο ελληνικός λαός.

Όπως διαδίδουν «κύκλοι» του 2004, με τροπολογία σε κάποιο άσχετο νομοσχέδιο θα ευλογήσουν αναδρομικά τα «πεπραγμένα» τους

Το Σύμφωνο Σταθερότητας

Μία, μία οι χώρες της Ε.Ε., με προεξάρχουσες τη Γερμανία και τη Γαλλία, άρχισαν να ζητούν εκπτώσεις από το Σύμφωνο Σταθερότητας, μέχρι που τελικά ο Πρόεδρος της Κομισιόν Ρ. Πρόντι το χαρακτήρισε βλακώδες!!

Και ποιοι έμειναν να το υποστηρίζουν; Οι εν Ελλάδι «σοσιαλιστές», δια του καθ' ύλην αρμόδιου υπουργού κ. Χριστοδουλάκη!

Τόσα χρόνια τους είχαν βάλει να το υποστηρίζουν και τώρα να τους κρεμάσουν έτσι!

Η ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ένα από τα απροσδόκητα (;) αποτελέσματα των δημοτικών-νομαρχιακών εκλογών ήταν η ανάδειξη προβλήματος ακροδεξιάς στην κοινωνία μας.

Ακροδεξιά, ως υπολείμματα των παλαιών (και νέων) φιλοβασιλικών, μεταξικών και φιλοχουντικών, υπήρχε ήδη [στις εκλογές μάλιστα του 1977 με σεβαστό ποσοστό 6-7%], ως ασήμαντη διακριτή πολιτική οντότητα. Η ανοησία (;), όμως, της Ν.Δ. με την επιλογή Τζαννέτακου, που δημιούργησε τη φούσκα του Καρατζαφέρη, και η κοντόφθαλμη πολιτική της διόγκωσης ακροδεξιών χαρακτηριστικών στους Ψωμάδη (Θεσσαλονίκη), Αμοιρίδη (Δράμα) και Καζάκου (Ζαγόραφου) φαίνονται να δρομολογούν προσπάθεια δημιουργίας σοβαρής νεοφασιστικής πολιτικής δύναμης.

Το γιατί προπαγανδίζει κάτι τέτοιο το ΠΑΣΟΚ, μετά την αποτυχία της απόπειρας Αβραμόπουλου, είναι εντελώς φανερό. Αγονίζεται με κάθε τρόπο να κρατηθεί στην εξουσία. Από την άλλη, αν υπάρχει πραγματική ακροδεξιά, όντως και πρέπει να έχει πολιτική εκπροσώπηση. Το πραγματικό ερώτημα είναι αν πράγματι υπάρχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο.

Αν προϋπόθεση είναι η ύπαρξη αντιδημοκρατικών, αυταρχικών, ολοκληρωτικών αντιλήψεων, ο όρος αυτός πληρούται, μόνο που κατανέμεται σε όλες, σχεδόν, τις πολιτικές δυνάμεις και επομένως δεν οδηγεί σε ακροδεξιό κόμμα. Αν, αντίθετα, προϋπόθεση είναι η ύπαρξη πραγματικών προβλημάτων και η εκμετάλλευσή τους από επιτήδειους με την υποβοήθηση από εκείνους που δε θέλουν, φυσικά, την αντιμετώπισή τους με την ορθή επίλυσή τους, τότε ο κίνδυνος ακροδεξιάς, και μάλιστα αξιόμαχης, είναι ορατός και μεγάλος.

Αν τα προβλήματα που δημιουργούνται από την λαίλαπα της αμερικάνικης παγκοσμιοποίησης, όπως εξειδικεύονται σε μας από την Ε.Ε., δεν τύχουν στην ολότητά τους (οικονομικά, κοινωνικά, θεσμικά, πολιτιστικά, εθνικά, ακόμη και θρησκευτικά) της αναγκαίας ανάλυσης και αντιμετώπισής τους από την προοδευτική πλευρά, τότε είναι λογικά αναμενόμενο να αναφανεί η απλοϊκή, λαϊκίστικη και επομένως εύληπτη και αποτελεσματική ακροδεξιά εκδοχή της. Αν τα αισθήματα αδικίας και εγκατάλειψης, ατομικής ή συλλογικής (π.χ στην περιφέρεια), ανησυχίας και φόβου από την ανεργία και τους μετανάστες, αγανάκτησης για την πανδημία της διαφθοράς και απόγνωσης από

την έλλειψη εναλλακτικών λύσεων δε βρουν έκφραση και πρόταση θεραπείας και υπέρβασης, σε προοδευτικές δυνάμεις, τότε θα τα εκφράσει η ακροδεξιά, με τα αναμενόμενα, γνωστά, αποτελέσματά της.

Αν μάλιστα, όπως συμβαίνει παντού, σχεδόν, στην Ευρώπη, την τάση αυτή την υποδαυλίζουν οι κατεστημένες δυνάμεις, ώστε να αποφύγουν την επίλυση των προβλημάτων με τον εξορκισμό της ακροδεξιάς επίκλησής τους, τότε ο κίνδυνος γίνεται μεγαλύτερος, με πρώτα θύματα, πολιτικά όμως μόνο δυστυχώς(!), τους υποδαυλιστές.

Οι καιροί, ίσως, ου μενετοί για την πραγματική αριστερά και ευρύτερα για τους πραγματικά προοδευτικούς, ανεξάρτητα από τις ταμπέλες.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Παγκόσμιο το ενδιαφέρον, η συγκίνηση αλλά και η ανησυχία για την τραγική κατάληξη της "τρομοκρατικής" απόπειρας στο θέατρο της Μόσχας των Τσετσένων αυτονομιστών. Αλλά και πολλά τα ερωτηματικά που δημιούργησε.

Δεν εξετάζουμε εδώ το πρόβλημα του αγώνα των Τσετσένων για αυτονομία, αγώνα που είναι, βέβαια, πολύ παλιός, από την εποχή ήδη των Τσάρων, όμως η αναζωπύρωσή του τα τελευταία χρόνια, όταν άρχισε να εκδηλώνεται το ενδιαφέρον των ΗΠΑ για τα πετρέλαια της περιοχής, δημιουργεί υπόνοιες και συσχετισμούς.

Ούτε το φοβερό γεγονός του θανάτου τόσων ανθρώπων με αέρια φονικά από αυτούς που υποτίθεται ότι έπρεπε να τους προστατεύουν.

Εξετάζουμε το θλιβερό γεγονός ως ενδεχόμενο να είναι εμπνευσμένο και καθοδηγούμενο από τις ΗΠΑ, δηλ. από την περί Μπους κλίκα, για να υπενθυμίσουν στον Πούτιν ποιος (πιστεύουν ότι) είναι το αφεντικό και τι μπορεί να πάθει όποιος φέρνει εμπόδια στην επίθεση στο Ιράκ.

Είναι, πράγματι, αξιοσημείωτο ότι και η απόπειρα κατά του γαλλικού πολεμικού στην Υεμένη και η τραγωδία στο Μπαλί με το θάνατο τόσων αυστραλέζων τουριστών, "συμπτωματικά" φαίνεται να φοβίζουν χώρες που εκφράζουν αντιρρήσεις για το Ιράκ.

Αν κάτι τέτοιο έχει στοιχεία αλήθειας, τότε η σκληρή στάση του Πούτιν, αλλά και η μη υποχώρηση του Σιράκ μάλλον θα οδηγήσει σε αμηχανία τα γεράκια του Μπους.

Αν, δε, θυμηθούμε και το ότι άρχισε να φουντώνει και στις ίδιες τις ΗΠΑ η υποψία για τους πραγματικούς εμπνευστές της 11^{ης} Σεπτεμβρίου, με πιο θαρραλέα φωνή αυτή του συγγραφέα Βιντά, τότε τα πράγματα για τους πολεμοκάπηλους πετρελαιάδες και εβραϊόπληκτους αμερικανούς δεν πάνε καθόλου καλά, πέρα από την παγκόσμια, όπως εξελίσσεται, αντίθεση στα πολεμικά σχέδιά τους.

ΙΡΑΚ: ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΑ «ΓΕΡΑΚΙΑ»

Όπως είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της «Ε», η επιδίωξη μονομερούς αμερικανοβρετανικής επέμβασης στο Ιράκ, που προωθούν τα «γεράκια», έχει περιέλθει σε αδιέξοδο.

Οι προσπάθειες της αμερικανικής και της βρετανικής κυβέρνησης να πείσουν την κοινή γνώμη των χωρών τους όχι μόνο δεν είχε θετικό γι' αυτούς αποτέλεσμα, αλλά αύξησαν τα ποσοστά αυτών που είναι αντίθετοι με τον πόλεμο.

Οι λεονταρισμοί του Μπους για άμεση επέμβαση των ΗΠΑ και μερικών φίλων τους, χωρίς την κάλυψη της «διεθνούς νομιμότητας» του ΟΗΕ, εναλλάσσονται με δηλώσεις όπως ότι ο αποπλισμός του Ιράκ, αν επιτευχθεί μέσω του ΟΗΕ, σημαίνει ότι το καθεστώς άλλαξε. Φυσικά τα «γεράκια» δεν έχουν εγκαταλείψει το στόχο τους, δηλ τον έλεγχο από τις δικές τους εταιρείες των πετρελαίων του Ιράκ και ταυτόχρονα να εξασφαλίσουν υπερκέρδη και πεδία δοκιμών για τις πολεμικές τους βιομηχανίες.

Είναι φανερό ότι όλες αυτές οι παλινοδιες οφείλονται στις σοβαρές ενδοαμερικανικές αντιθέσεις, που σχηματικά εκφράζονται από τη μια πλευρά από το Υπουργείο Άμυνας και από την άλλη από το Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Οι θέσεις του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, που εκφράζει το κεφάλαιο που έχει εξασφαλίσει κέρδη με το σημερινό ιρακινό καθεστώς, διοχετεύονται και σε άλλες χώρες (κυρίως Γαλλία, Ρωσία, Κίνα, Γερμανία), οι οποίες λόγω συμφερόντων είναι αντίθετες με την επέμβαση. Οι θέσεις των «γερακιών» μόνο σύμμαχό τους έχουν το θλιβερό Μπλέρ.

Είναι γεγονός ότι τα «γεράκια» τάζουν μερίδιο από την πίτα των ιρακινών πετρελαίων και μελλοντικά μερίδια επιρροής μέσα στα κράτη

Η νίκη του Λούλα στη Βραζιλία

Παρά τις αντιρρήσεις και απειλές των ΗΠΑ, παρά τις κινήσεις απόσυρσης ξένων κεφαλαίων, παρά τη δυσανεξία της Ε.Ε. και τις επιδείξεις «κατσαρόλας» της μεσαίας και ανώτερης τάξης ο αριστερός Λούλα εξελέγη θριαμβευτικά Πρόεδρος της Βραζιλίας.

Τώρα αναγκάζονται όλοι να τον αναγνωρίσουν, παρά το ότι δηλώνει ότι στόχος του θα είναι η ανεξαρτητοποίηση από τη NAFTA, το Σύμφωνο για την υποταγή όλων των λατινοαμερικανικών χωρών στο άρμα των ΗΠΑ, τα αποτελέσματα των οποίων φάνηκαν με την εξαθλίωση και το χάος που επεκράτησαν στην Αργεντινή.

Δε θα είναι εύκολο το έργο του. Το νομοθετικό σώμα δεν είναι ακόμα φιλικό. Όμως έγινε το πρώτο βήμα.

Του ΣΤΑΘΗ

που έχουν «βαφτίσει» ως «άξονα του κακού», μερίδια χωρίς τον ξενοδόχο, με πεινιχρά, όπως φαίνεται, αποτελέσματα.

Η σημερινή κατάσταση στις ΗΠΑ θυμίζει άλλα ιστορικά ανάλογα, αυτοκρατοριών που υπονομεύθηκαν και τελικά κατέρρευσαν από τις εσωτερικές τους αντιθέσεις.

Οι τρομοκρατικές ενέργειες σε Υεμένη (γαλλικό δεξαμενόπλοιο), Μπαλί και Μόσχα ευνοούν την επικράτηση της γραμμής των «γερακιών» σε χώρες που αντιδρούν στα σχέδιά τους, εις μάτην όμως, για την ώρα.

Έμεινε από καύσιμα η Γερμανία

Είναι γνωστό ότι η Γερμανία σέρνει το άρμα της Ευρώπης. Φαίνεται, όμως, πως έμεινε από καύσιμα. Η χώρα που εμπνεύστηκε τους όρους της οικονομικής πολιτικής της ευρωζώνης και τις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας αδυνατεί να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις της. Έτσι για φέτος, σύμφωνα με τον υπουργό οικονομικών Χανς Άιγκελ, δε θα μπορέσει να διατηρήσει το έλλειμμα κάτω του 3%, το οποίο είναι το ανώτατο όριο που έχει θέσει η Ε.Ε..

Ο ρυθμός ανάπτυξης, από 0,9% που είχε προβλεφθεί για φέτος, δε θα ξεπεράσει το 0,4%, ενώ αυξάνονται τα ποσοστά της αναμενόμενης ανεργίας. Ήδη οι άνεργοι υπολογίζονται σε 4050000 και τον επόμενο χρόνο θα αυξηθούν κατά 50000. Άνεργοι πτυχιούχοι πανεπιστημίου είναι 231000, ενώ το 2001 υπήρχαν μόνο 180000, δηλ. αύξηση 28,3% σε ένα χρόνο. Ήδη μερικοί μιλούν για προλεταριάτο μορφωμένων. Η απελπισία τους οδηγεί σε τηλεπαιχνίδια με έπαθλο μια θέση εργασίας!

Αν η ηγέτιδα δύναμη της Ευρώπης επιφυλάσσει στους υπηκόους της τέτοια μοίρα, ας σκεφτούμε τι μας περιμένει εμάς, στην εσχάτη της. Εδώ προς το παρόν μειώνεται επισήμως η ανεργία, αλλά ταυτόχρονα μειώνεται και η απασχόληση!!! Ευτράπελο και ανησυχητικό...

**Με απάτες και εκβιασμούς
ΞΕΠΕΡΑΣΤΗΚΕ Ο ΙΡΛΑΝΔΙΚΟΣ
ΣΚΟΠΕΛΟΣ, αλλά... όλα της διεύρυνσης
δύσκολα.**

Στις 19 Οκτώβρη έγινε, τελικά, το δεύτερο (!) δημοψήφισμα στην Ιρλανδία για την αποδοχή (ή όχι) της συνθήκης της Νίκαιας, σχετικά με τη διεύρυνση της Ε.Ε. και τις νέες ρυθμίσεις για τις συμμετοχές στα όργανα της.

Το αρχικό δημοψήφισμα (θυμίζουμε) ήταν ένα ηχηρό «ΟΧΙ», παρά το ότι και τα 4 μεγάλα κόμματα, όλα τα ΜΜΕ, η καθολική εκκλησία, τα συνδικάτα και όλοι οι μηχανισμοί της Ε.Ε. έδωσαν μάχη για την υπερψήφιση της συνθήκης (βλέπε άρθρο στην προηγούμενη «Ε»). Αρχικά οι Βρυξέλες, προσποιήθηκαν ότι δεν έδωσαν σημασία στο ιρλανδικό «ΟΧΙ», μια άλλωστε, που οι υπόλοιπες χώρες δεν τόλμησαν δημοψηφίσματα (προεξοφλώντας το αρνητικό αποτέλεσμα...). Όμως δεν τόλμησαν, τελικά, να το αγνοήσουν, διότι, όσο, κι αν προχωρούσαν τη διεύρυνση κλπ. σύμφωνα με τη συνθήκη, αυτή ήταν ουσιαστικά άκυρη, αφού έστω και ένα μέλος την καταψήφισε. Και παρά το ότι πουθενά δεν προβλέπεται δεύτερο δημοψήφισμα, με την πρόφαση ότι έκαναν κάποιες «παραχωρήσεις» (με τη διακήρυξη της Σεβίλλης) για την αναγνώριση της παραδοσιακής ιρλανδικής ουδετερότητας (π.χ. μη συμμετοχή στο λεγόμενο ευρωστρατό), ορίστηκε νέο δημοψήφισμα για τις 19 Οκτώβρη, κατά παράβαση των κανόνων των ίδιων των συνθηκών (!), όπως έγινε και στη Δανία για τη συνθήκη του Μάαστριχτ. Το αποτέλεσμα τελικά ήταν 63% «ΝΑΙ».

Πώς το πέτυχαν;

Η κινητοποίηση ολόκληρου του ιρλανδικού κατεστημένου και της Ε.Ε. (υπάρχουσας και των υποψηφίων 10 χωρών) ήταν ολοκληρωτική. Πρώτα, πρώτα επιχείρησαν να φοβίσουν τη νέα μεσαία τάξη, που σχηματίστηκε από τη φούσκα του «ιρλανδικού θαύματος», ότι με ενδεχόμενο «ΟΧΙ» θα κινδυνεύσουν όλα τα νέα κεκτημένα τους από επίθεση της Ε.Ε. Με την ίδια απειλή προσπάθησαν να κινητοποιήσουν και τις παραδοσιακές ελίτ και τους μηχανισμούς τους για προάσπιση των προνομίων τους, που θα κινδύνευαν εκτός της Ε.Ε. (ενώ δεν ετίθετο θέμα για τη συμμετοχή στην Ε.Ε. !!). Κύριος στόχος να μειωθεί η αποχή και να αυξηθεί η ανησυχία.

Μετά επιστρατεύθηκαν οι 14 χώρες της Ε.Ε., με τις πρεσβείες τους και απεσταλμένους των κυβερνήσεών τους (ακόμη κι ο ...Γιωργάκης έδωσε το «παράν») να πρωτοστατούν στην προπαγάνδισή του «ΝΑΙ». Ακολούθησαν οι πρεσβείες και απεσταλμένοι των υπό ένταξη χωρών, οι οποίοι στόχευσαν στο ιρλανδικό φιλότιμο, παραπονούμενοι ότι, με ενδεχόμενο «ΟΧΙ», οι Ιρλανδοί θα αρνούταν σε άλλες χώρες εγωιστικά να μοιραστούν μαζί τα «αγαθά» που οι ίδιοι απολάμβαναν!

Δε θεώρησαν, όμως, ότι αυτά θα αρκούσαν. Έτσι φρόντισαν να δημοσιεύσουν φωτογραφίες

επροσώπων των φανατικών της καθολικής εκκλησίας (που ήσαν αντίθετοι στο «ΝΑΙ») να συνευρίσκονται με ...νεοφασίστες της Γερμανίας(!), ώστε να δυσφημήσουν όλους τους υπέρμαχους του «ΟΧΙ»...

Εξαπάτηση και εκβιασμός

Και πάλι, όμως, δεν αισθάνονταν ασφαλείς. Για να εκβιάσουν απάντηση καταφατική, διέτυπωσαν το ερώτημα όχι «ΝΑΙ» ή «ΟΧΙ» στη συνθήκη της Νίκαιας, αλλά ως εξής: «Δέχστε την αλλαγή του συντάγματος όσον αφορά την ενσωμάτωση της Συνθήκης της Νίκαιας στο σύνταγμα της Ιρλανδίας και τη συνταγματική κατοχύρωση να αποφασίζεται με δημοψήφισμα κάθε συμμετοχή σε συμμαχίες ή σε συστρατεύσεις κ.λ.π.» Δηλαδή εκμεταλλεύθηκαν την πατροπαράδοτη θέληση των Ιρλανδών για ουδετερότητα (ούτε στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο έχουν πάρει μέρος), για να τους εξαναγκάσουν να ψηφίσουν και για τη Συνθήκη της Νίκαιας!

Μάταια το Σιν Φέι, οι πράσινοι, η οργάνωση «Όχι στη Νίκαια» και ένα μέρος των αγροτών διαμαρτύρονταν για τον εκβιασμό, υπενθυμίζοντας ότι μπορεί οι Ιρλανδοί να θέλουν το ένα από τα δύο σκέλη του ερωτήματος μόνο και όχι να ψηφίζουν αναγκαστικά και για τα δύο. Τελικά η καμπάνια «ΝΑΙ στην απασχόληση τη διεύρυνση και την ουδετερότητα» έπεισε τους μεσαιούς κυρίως, μείωσε την αποχή και, παρά το ότι ο αριθμός των ΟΧΙ ήταν ο ίδιος με του προηγούμενου δημοψηφίσματος, το ΝΑΙ έφτασε στο 63%.

Δυσκολίες της διεύρυνσης

Μπορεί, βέβαια, να ξεμπερδεψαν με το πρόβλημα του Ιρλανδικού ΟΧΙ, αυτό όμως δε σημαίνει ότι ο δρόμος για τη διεύρυνση, δηλαδή τη γερμανική επέλαση, είναι στρωμένος με ρόδα. Ήδη στη Μάλτα το Εργατικό Κόμμα δηλώνει ότι, εάν κερδίσει τις εκλογές στις αρχές του 2003, αποσύρει την αίτηση ένταξης, έστω κι αν έγινε δεκτή! (Θα είναι ενδιαφέρον να παρακολουθήσουμε τα προεκλογικά ερωτήματα και διλήμματα που θα τεθούν, μπροστά σ' αυτόν το νέο κίνδυνο...).

Στην Τσεχία (και Σλοβακία) ανέκυψε το πρόβλημα των απελαθέντων Σουδητών-Γερμανών μετά το '45 και της δήμευσης των περιουσιών τους με προεδρικά διατάγματα του Μπένες. Τώρα αυτά κινδυνεύουν να θεωρηθούν άκυρα, κάτι που προκάλεσε μεγάλη ανησυχία και τα ποσοστά αποδοχής μεταβλήθηκαν από 51% ναι-22% όχι σε 41% και 36% αντίστοιχα, σε διάστημα 3 μηνών...

Στην Πολωνία και Σλοβενία επικρατεί σκεπτικισμός για άλλους λόγους, για την Κύπρο δε, βλέπετε άρθρο σελ. 1.

Γενικά αυτά που θα επακολουθήσουν στους κόλπους της Ε.Ε. θα κάνουν, ώστε οι ανταλλαγές ακατονόμαστων φράσεων (μόνο;) ανάμεσα σε Μπλερ και Ζαν Σιράκ για τις αγροτικές αποζημιώσεις λόγω της διεύρυνσης, στην τελευταία σύνοδο της Ε.Ε., να μοιάζουν με ...γλυκόλογα.